

ORGAN FOR NORGE-NEPAL FORENINGEN

ISSN 1891-0920

NUMMER 2, MAI 2009

Fjellhuler ved Yara

INNHold

Medlemsmøte: Nepals "lille Tibet"	3
Fra Nordmøre til Nepal – Hallvard Kåre Kuløy	9
"It was quite normal" – Prachanda i Norge	6
Ny usikkerhet: Prachanda har trukket seg som statsminister	17
Sosial eksklusjon i Nepal, berre retorikk?	18
Narayanhiti Palace Museum er nå åpnet	2
Flere gamle bilder fra Nepal	23
Norge-Nepalforeningens årsberetning	24
Referat fra årsmøtet 23. april	30

Foto: Dag Norling

Hamro Patrika legges ut som en pdf fil på Norge-Nepal foreningens hjemmeside:
www.norge-nepal.no. Pdf filen sendes direkte til medlemmer som har e-post.
De som ikke har internett får sendt en printet papirversjon i posten.

Redaksjon: Marit Bakke

Norge-Nepal Foreningens logo: Stein Fossum

Layout: Manohar Pradhan

Forsidetegningen: Sigmund Setreng

Medlemsmøte: Nepals “lille Tibet”

Landsbyen Tetang i tidlig morgenlys.

“Port-chorten” ved Tsarang. Det store klosteret og gamle kongepalasset i bakgrunnen.

På Norge-Nepalforeningens åpne medlemsmøte torsdag 23. april 2009 fortalte Dag Norling fra en 15 dagers vandring i oktober / november i fjor mellom Jomosom i sør og øvre Mustang. Nedenfor er Dags sammendrag av foredraget sammen med noen av de flotte bildene han viste.

Inntil 1992 var Mustang stengt for turister, og fortsatt er det en viss adgangsbegrensning for ikke å overbelaste sårbar natur og kultur. Salthandelsruta gjennom området, mellom India og Tibet er eldgammel, og pilgrimmes som Padmasambhawa og Milarepa har etterlatt seg minner. Før 1992 hadde bare noen få utenforstående besøkt Mustang - med eller uten tillatelse. Den japanske munken Ekai Kawaguchi var på 1890-tallet en av de første i “vår tid”. Siden fulgte geografen Sven Hedin, tibetologer som Tucci og Snellgrove, og geologen Toni Hagen. På 60-tallet ble området base for tibetansk CIA-støttet Khamba-gerilja mot kinesiske styrker i Tibet, til stor bekymring for nepalske myndigheter, inneklemt som landet ligger mellom regionale stormakter. Den franske antropologen Michel Peissel besøkte Mustang på slutten av denne perioden og har skrevet en omfattende ekspedisjonsberetning: “Mustang. A lost tibetan kingdom”. “Våre egne” Hallvard Kuløy og Cecilie Leslie besøkte dessuten Mustang i 1974, som de første fra Norge og hun antakelig som første kvinne fra vesten (se egen artikkel om Kuløy i dette nummer av *Hamro Patrika*).

Mustang var i gammel tid en del av det tibetanske kongedømmet Ngari, men man har funnet spor av hulebosetting flere tusen år tilbake. Kongedømmet Lo, som er det tibetanske navnet på Mustang, ble grunnlagt av Ame Pal i 1380. Samme dynasti har sittet med makten gjennom 25 generasjoner fram til vår tid. Selv etter at Mustang ble en del av Nepal på 1700-tallet fikk det lokale kongedømmet bestå med en viss grad av indre føydalt selvstyre. Men nå er det slutt. Med en ny politisk hverdag i Nepal opphevet regjeringen i fjor føydalstyret og fratok kongen hans formelle funksjoner, men fortsatt mottas turister som oss i høytidelig audiens. Kongen var en vennlig gammel mann, men sa ikke stort. Hans dattersønn oversatte våre hilsener etter på forhånd å ha tipset oss om at monarken gjerne mottok noen flasker kinesisk øl som gave.

Mustang ligger i regnskyggen bak Himalaya. Øvre del strekker seg inn på den tibetanske høysletta mer enn 4000 m.o.h. Sørøver går elva Kali Gandaki i en stadig dypere kløft, “verdens dypeste dal”, mellom Himalaya-kjempene Annapurna og Dhaulagiri. Begge rager over 8000m. Landskapet er tørt som en ørken og gjennomskåret av dype bratte raviner, men der det er mulig å lede fram smelte vann fra breene og få en sparsom byggåker til å gro og modne kan man treffe på små tettbygde landsbyer oppført i stampet leire. Gårdsromshus gir ly mot den sterke vinden. Også åkrene skjermes med murer mot vind og mot dyr. På de flate takene stables ved til tørk. Vinteren er lang og iskald.

Dhaulagiri sett fra Muktinath.

Byhus i Lo Manthang.

Befolkningen, noen få tusen mennesker, varierer med årstiden. Fra gammelt av har man vært vant til å vandre. Noen må overvintre for å se til hus og dyr, men mange drar sørover til lavlandet når vinteren er i anmars, noen livnærer seg med handel, for så å dra hjemover når det trengs folk til våronna. Siden gjetes sau og geiter på fjellbeitene, før innhøstingen krever folk på jordene igjen.

Man skal ha gode knær for å ferdes i dette terrenget. Nesten daglig klatret vi tusen meter opp og ned mellom dype bekkekløfter og høye fjellpass. I de mest spennende passasjene går stien på smale bratte hyller med løse kanter hogget inn i fjellveggen over svimlende stup. Uten muldyr til å kløve bagasjen vår hadde det gått smått med oss i den tynne lufta.

Buddhismen står sterkt i Mustang. Det finnes åtte store og mindre klostere, det eldste, Lo Ghekar, ble anlagt på 800-tallet, det største, Tsarang, hadde tidligere over tusen munkar, det mest utrolige, Luri Gompa, lå inne i en hule høyt oppe i stupbratte fjellveggen. Den historisk viktigste

Folk på stien.

Ennå ikke klart for biltrafikk.

Klosteret i Garphu.

sekten er Sakyapa, lett gjenkjennelig på at klostrene er malt med vertikale striper i oker, rødt og grått. Men også den gamle sekten Nyingmapa og den reformerte “gule” Gelugpa-sekten preger det religiøse dagliglivet og store årlige høytider. Tre av de største klostrene ligger innenfor bymuren i hovedstaden Lo Manthang. Den religiøse kunsten, detaljerte og fargerike mandala-fresker, er av meget høy kvalitet. De høye søylehallene viser at det i tidligere tider har vokst store trær i deler av Mustang.

Hvorfor har avkroker som Mustang en slik tiltrekningskraft på vestlige turister som oss ? Turismens iboende paradoks er jo at den ofte omformer og i verste fall ødelegger det attraktive ved sine reisemål. Det gjelder derfor å komme til

Vandring langs Kali Gandaki ved Dhi.

steder som ennå ikke er ødelagt av turismen - av slike som oss selv.

Også Mustang er i endring, men ikke først og fremst på grunn av turismen. Annapurna Conservation Area Project holder den beskjedne turismen i stramme tøyler med adgangsbegrensning, høye avgifter og streng avfallskontroll. Det som mer enn noe annet vil forandre Mustang er den nye veien som foreløpig bare har nådd et par-tre dagsmarsjer sørover fra Tibet, men etter hvert vil knytte Mustang til resten av Nepal og gi helt nye muligheter for næringsliv og varehandel. Mustangs tradisjonelle geografiske og dermed også kulturelle isolasjon blir brutt. Med nye materialer må man vente at den harmoniske og enhetlige middelalderbebyggelsen vil skifte karakter. Bølgeblikkene er allerede på vei. Man kan komme over mineralvannbokser og annen kinesisk emballasje langs veikanten, ikke mye, men man aner at noe nytt er i emning. Også trekking-turismen kommer til å ta andre former, det er ikke like spennende å traske til fots langs en støvete bilvei.

Den nye veien fra Tibet.

Hovedstaden Lo Manthang.

Men inntil så skjer: I Mustang kan man ennå oppleve tilsynelatende “intakte” tibetansk-kulturelle samfunn, antakelig mer enn i selve Tibet der 50 års kinesisk styre har satt sine spor. Samtidig kan man oppleve en geografisk ytterlighet, et eksempel på hvor fantastisk variert Nepal er. Frodig tropisk jungel, åslandskap med risterrasser, fjell med evig is, - og knusktørt høyland som Mustang.

Tekst og foto: Dag Norling

Fra Nordmøre til Nepal – Hallvard Kåre Kuløy

Hallvard Kåre Kuløy (25.12.1941-3.5.2001) ble ansatt ved UNICEFs kontor i New Delhi i 1968, og bodde i den indiske hovedstaden inntil han i oktober 1972 ble utnevnt til UNICEFs representant i Kathmandu. Han arbeidet i Nepal til 1979. Etter et halvt års studieopphold i Paris i 1979 ledet han UNICEF-kontoret i Burma og senere i Sør-Korea inntil han flyttet til Norge i 1987.

Kuløy med Khenche Rimpoché, Nepal 1990.

Hallvard var en handlingens mann med et skarpt blikk for praktiske løsninger, ikke minst når det gjaldt tekniske og bygningsmessige utfordringer. Dette var en evne han fikk utfolde fullt ut i Nepal. Et viktig satsningsområde for UNICEF var ernæring og helse, og da var det nødvendig å sikre forsyninger av rent vann til landsbyene. I fjellandet Nepal, der de fleste menneskene bodde mange dagsmarsjer fra nærmeste vei, var dette ingen enkelt oppgave. Hallvards løsning på problemet var like enkel som den var radikal - plastrør ble fraktet ut i de mest

avsesliggende distriktene med helikopter. Med tilgang på rent vann ble barnedødeligheten, som i enkelte områder var helt oppe i 50 % av alle barn før fylte fem år, mange steder kraftig redusert. Thrond Berge Larsen, som arbeidet i Nepal en periode på denne tiden, har påpekt at plastrør også hadde den gode følge at unge jenter slapp å bruke mye tid og krefter på å hente vann og i stedet kunne gå på skole, et privilegium som tidligere stort sett hadde vært forbeholdt guttene.

Kuløy med plastrør.

Foto: Ane Haaland

Før Hallvard kom til Kathmandu, hadde UNICEF-staben bestått av en lokalt ansatt “liaison officer” som disponerte et lite ett-roms kontor. Under Hallvards ledelse ble staben – og virksomheten – kraftig utvidet med unge, profesjonelle medarbeidere, bl.a. Ane Haaland og engelskmannen Gordon Temple, sistnevnte født og oppvokst i India. Hallvard kunne på mange områder arbeide ganske fritt med sine prosjekter, for forbindelsen med omverdenen foregikk for det meste via brevpost; det fantes telex, men den fungerte sjelden, en telefonsamtale med utlandet måtte bestilles dager i forveien, og fax kom først på 1980-tallet.

Hallvards virketrang begrenset seg ikke til oppdraget for UNICEF. Med sin tilsynelatende uuttømmelige

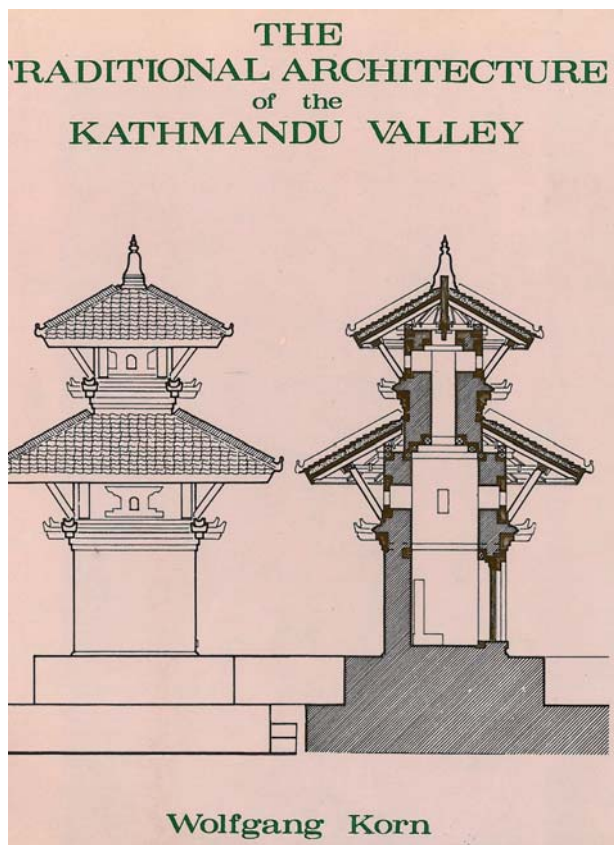
energi kastet han seg ut i forlagsvirksomhet i årene i Nepal, og kanskje er det på dette området han har satt de mest varige spor etter seg. Allerede mens han arbeidet i New Delhi hadde han et nært samarbeid med et nyetablert forlag, Manjusri Publishing House med tanke på å utgi opptrykk av klassikere vedrørende Himalaya, Tibet og Sentral-Asia. I samarbeid med dette forlaget redigerte han en bokserie med navnet “Bibliotheca Himalayica” som etter hvert omfattet også nyskrevne arbeider, særlig innenfor lingvistikk, sosialantropologi, historie og arkitektur.

Blant opptrykk av klassiske Nepal-relaterte bøker, kan nevnes Kirkpatrick, *An Account of the Kingdom of Nepaul* (1811); Francis Buchanan Hamilton, *An Account of the Kingdom of Nepal* (1819); Brian H. Hodgson, *Essays on the Languages, Literature and Religion of Nepal and Tibet* (1874); Pudma J. B. Rana, *Life of Maharaja Sir Jung Bahadur of Nepal* (1909); Richard Temple, *Travels in Nepal and Sikkim 1875-76* (1881); Percival Landon, *Nepal* (1928), og Dillon S. Ripley, *A Naturalist's Adventure in Nepal: Search for the Spiny Babbler* (1952).

Flere av disse bøkene var tidligere så godt som utilgjengelige, selv i store forskningsbibliotek, men med sin usedvanlige teft for spesielle bøker, klarte Hallvard å oppspore eksemplarer som kunne brukes til opptrykk. Blant de mest sjeldne bøkene i serien er W.H.R. Senior, *A Vocabulary of the Limbu*

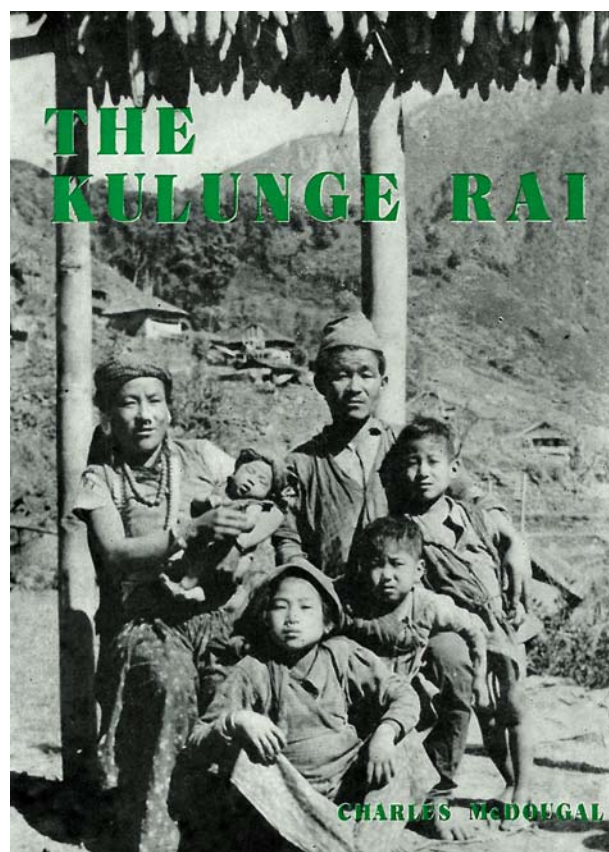
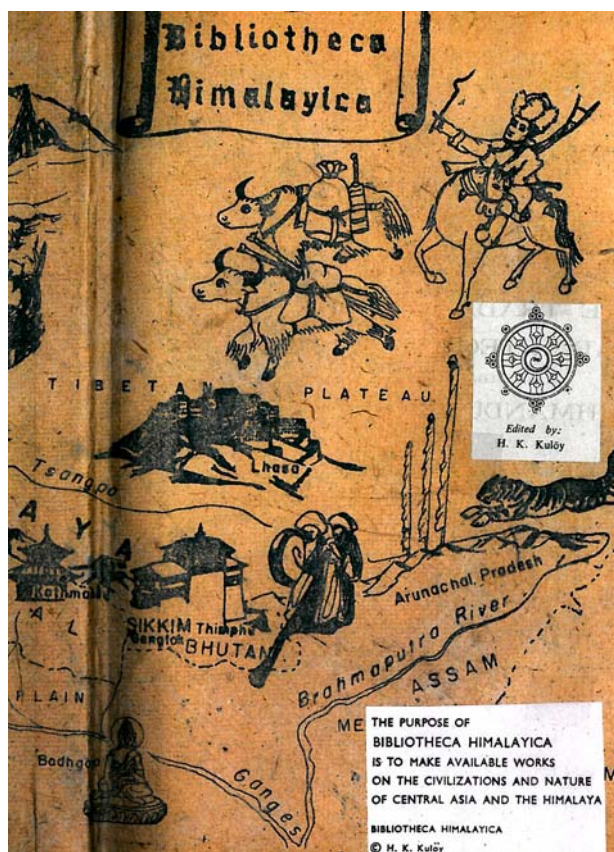
Language of Eastern Nepal – originalutgaven utkom i Simla i 1908 i kun 20 eksemplarer! Hallvard trykket opp 500 eksemplarer i 1977 med et vitenskapelig forord av professor R.K. Sprigg.

Bibliotheca Himalayica ble også snart en viktig serie for nyskrevne bøker. Hallvard la særlig vekt på å gi nepalske forskere en mulighet til å publisere sine arbeider i denne serien, og derved nå ut til en internasjonal leserkrets. Allerede i 1972 kom Mahesh Chandra Regmi, *A Study in Nepali Economic History*, fulgt av samme forfatters *Land Tenure and Taxation in Nepal* (2. utgave 1979) - et gedigent verk på 850 sider. Innen lingvistikk utga han Iswaranand Shresthacarya, *Newari Root Verbs* (1981). Et uttrykk for hans dype respekt for lokale

forskere og lærde, var en to-språklig utgivelse av en innføring i tibetansk klosterkultur, først utgitt i 1971 på tibetansk. Forfatteren var Thubten Legshay Gyatsho (født 1920), abbed for det nybygde templet i Lumbini, Buddhas fødested i det sørlige Nepal. I 1979 utga Hallvard en oversettelse til engelsk av denne boken, gjort av tibetologen David P. Jackson, under tittelen *Gateway to the Temple. Manual of Tibetan Monastic Customs, Art, Building and Celebrations*. Boken er rikt illustrert, og den tibetanske teksten står i parallelle kolonner med den engelske oversettelsen.

Nepal i 1970-årene er blitt omtalt som 'sosialantropologenes paradiset'. Landet var fortsatt bare i liten grad preget av sosiale og økonomiske endringer, og det politiske systemet var tilsynelatende stabilt. Utenlandske forskere hadde tilgang til de fleste områder i landet, med unntak av grenseområdene mot Tibet, selv om enkelte forskere lyktes å få forskningstillatelse også til visse grensestrøk. I *Bibliotheca Himalayica* utga Hallvard allerede i 1975 en samling artikler, de fleste oversatt fra fransk, skrevet av den skotsk-franske sosialantropologen Alexander W. Macdonald, *Essays on the Ethnology of Nepal and South Asia*. Fire år senere utkom en monografi, skrevet av Charles McDougal, *The Kulunge Rai. A Study in Kinship and Marriage Exchange* (1979). Også arkitektur var et aktuelt tema, og i 1979 utkom også Wolfgang Korn, *The Traditional Architecture of the Kathmandu Valley*.

Hallvard fortsatte å redigere *Bibliotheca Himalayica* etter at han hadde forlatt Nepal, og også blant de senere titlene er det flere sosialantropologiske arbeider som angår Nepal, så som Don Meserschmidt, *Development Studies* (1995); Ellen Kristvik, *Drums and Syringes, Patients and Healers in Combat Against TB Bacilli and Hungry Ghosts in the Hills of Nepal* (1999); Harald Skar (red.), *Nepal: Tharu and Tarai Neighbours* (1999), med bidrag av flere norske forskere, og Philippe Ramirez (ed.), *Resunga: The Mountain of the Horned Sage. Two Districts in Central Nepal* (2000). Også biografier fant sin plass i *Bibliotheca Himalayica*: J.P. Cross, *The Call of Nepal* er erindringene til en britisk oberst som gjennom 34 år var ansvarlig for å rekruttere gurkhasoldater til den britiske hæren (1996, opptrykk 1998), og David Robertson, *George Mallory*, om

den engelske fjellklatreren Mallory som omkom nær toppen av Mount Everest (toppen av fjellet danner grensen mellom Tibet og Nepal) (først utgitt i London 1969, *Bibliotheca Himalayica*-utgaven kom i 1999).

Ikke mindre viktig både for den internasjonale Nepal-forskningen og for nepaleserne selv, var et vitenskapelig tidsskrift, *Kailash*, som Hallvard grunnla i 1972 og redigerte frem til 1979. Tidsskriftet utkommer fortsatt i Kathmandu. Hallvard var ikke bare redaktør for tidsskriftet, men i utallige lunsjpauser overvåket han personlig alle trinn i tryknings- og (ikke minst!) korrekturlesningsprosessen. I *Kailash* fikk både etablerte og yngre forskere mulighet til å publisere artikler som samlet representerte et gedigent bidrag til kunnskapstilfanget om Nepals historie og samfunn.

Alt i alt kan det neppe være tvil om at Hallvard bidro til å etablere en moderne forlagsvirksomhet i Nepal, som i dag har et betydelig omfang. Blant mange nepalesere i denne bransjen han hadde kontakt med var Madhab Maharjan som i 1977 startet Himalayan Book Sellers, i dag Mandala Book Point (Se *Hamro Patrika* nr. 3, 2006, s. 18-22).

I Kathmandu leiet Hallvard og hans kone Cecilia Leslie gjestehuset til et av byens mange slott fra Rana-tiden, og her ble parets to døtre, Ragnhild og Gunnlaug, født. Cecilia arbeidet som lege i tre år i Shantibhavan Mission Hospital og deretter som lege for US Peace Corps.

Hallvard og Cecilia hadde et åpent og gjestfritt hus, og utallige gjester, ikke minst forskere, oppholdt seg der i kortere eller lengre tid. Blant dem var sosialantropologen Alexander ('Sandy') Macdonald, lingvistene Boyd Michailovsky og Martine Mazaudon, Michael Aris og hans kone Aung San Suu Kyi, den engelske tibetologen David Snellgrove (en av de første vestlige forskere som dro til Nepal etter at landet åpnet for kontakter med omverdenen tidlig på 1950-tallet) og den franske tibetologen Rolf Alfred Stein. Også forfatteren av denne artikkelen nøt godt av Hallvards og Cecilias gjestfrihet i Kathmandu. Utallige andre ble samlet rundt familien Kuløy-Leslies middagsbord, bl.a. selve pioneren innen sosialantropologi i Nepal, Christoph von Führer-Haimendorf.

Hallvard foretok mange reiser i det uveisomme landet, ofte til fots eller på hesteryggen. I 1973 dro han på en månedslang ekspedisjon til det lille tibetanske kongeriket Mustang (siden 1790-årene en del av Nepal) sammen med Cecilia, Sandy Macdonald og Prayag Raj Sharma fra Tribhuvan University i Kathmandu.

I innledningen til sin utgave av reiseskildringen til den japanske munken Ekai Kawaguchi, som hadde besøkt Mustang i 1899, skriver Hallvard: "With my wife and four others I travelled part of his route in early 1973 in the company of the legendary Pasang Sherpa Khambache, up the Kali Gandaki, to Tsarang and on to Lo Mantang, the capital of Mustang. In Tsarang we stayed in the same chapel where Kawaguchi resided seventy years earlier" (*Three Years in Tibet* (1909; først utgitt i Bibliotheca Himalayica 1979; ny og forbedret utgave i 1995, s.vi). Svært få personer fra Vesten hadde besøkt Mustang tidligere, og sannsynligvis er Cecilia den første vestlige kvinnen som besøkte denne avkroken

Kuløy i Mustang i 1973.

i Himalaya. En av dem som tidligere hadde besøkt Mustang, var den store italienske Tibet-forskeren Giuseppe Tucci, og det var derfor ikke overraskende at Hallvard sørget for at Tuccis skildring av sitt besøk i Mustang i 1952 ble oversatt fra italiensk og utgitt i *Bibliotheca Himalayica*.

I 1975 besøkte Hallvard det like avsidesliggende tibetansk-språklige området Dolpo, som tidligere hovedsakelig var kjent fra arbeidene til David Snellgrove og den franske etnologen Corneille Jest. Her fulgte han i fotsporene til den japanske munken Ekai Kawaguchi.

Da Hallvard ble representant for UNICEF i Burma og flyttet til Rangoon sammen med sin familie, grunnla han et nytt forlag, denne gangen i Bangkok, nemlig White Orchid Press. Sørøst-Asia kom til å stå i sentrum for hans interesse i årene fremover, også etter at han flyttet hjem til Norge sammen med sin familie i 1987. I Norge arbeidet han som

International Director for stiftelsen IMTEC (International Movement Towards Educational Change). Etter å ha sluttet i IMTEC, arbeidet han fra midt på 1990-tallet med å bygge opp et hjelpe- og solidaritetsapparat for Burma, både som leder for Samarbeidsutvalget for Burma, og som sentral aktør i opprettelsen av den Norges-baserte radioen Democratic Voice of Burma.

Midt på 1990-tallet ble White Orchid Press omgjort til Orchid Press, og her utga han en rekke Nepal-relaterte bøker. En spesielt viktig bok var *The Gods are Leaving the Country: Art Theft from Nepal* av Jürgen Schick (1997). Boken er en oversettelse av et tysk arbeid, men nettopp ved en engelsk utgave oppnådde Hallvard å sette søkelyset på en av de store truslene mot Nepals kulturarv: de omfattende kunsttyveriene, ofte utført ved høylys dag, som var i ferd med å ribbe landet for kunst til fordel for det vestlige kunstmarkedet. Av andre bøker som kan nevnes, er Harka Gurung, *Maps of Nepal: Inventory and Evaluation* (1983, 2. utg. 2000); Gregory Sharkey, *Buddhist Daily Ritual: The Nitya Puja in Kathmandu Valley Shrines* (2000), og et nytrykk samt en engelsk oversettelse av Gustave le Bon, *Voyage au Nepal* (2000 – den engelske oversettelsen ble gjort av Cecilia Leslie og av Niloufar Moaven). Så sent som i 2001 utkom Gregory Sharkey, *Buddhist Daily Ritual: The Nitya Puja in Kathmandu Valley Shrines*, en bok Hallvard hadde besluttet å utgi, men ikke fikk oppleve å se foreligge i bokhandelen.

Hallvard Kåre Kuløy på reise i nordlige Nepal og Mustang.

Hallvard Kåre Kuløy arbeidet i Nepal i en tid da dette landet begynte å bli trukket inn i den økonomiske og politiske globaliseringsprosessen. Ikke bare var han en energisk, kreativ og fremsynt organisator av utviklingsarbeid, men med sin store interesse for publisering og formidling, var han blant de fremste til å legge grunnen for en moderne forlagsvirksomhet i Nepal. Mange av de bøkene han utga, ville aldri sett dagens lys om det ikke hadde vært for hans kombinasjon av entusiasme og svært omfattende kunnskaper vedrørende alt som hadde med Himalaya å gjøre, i fortid som nåtid. Denne

interessen gjaldt ikke bare Nepal, men resulterte også i publikasjoner knyttet til Ladakh, Sikkim, Bhutan og Tibet. Han skrev selv en rekke forord til bøker han utga, og var også forfatter av en grunnleggende innføring i tibetanske tepper, *Tibetan Rugs*, som først utkom i 1982 og senere ble trykket opp fire ganger frem til 1995.

De fleste titlene i Bibliotheca Himalayica kan kjøpes fra Cecilia Leslie: cecilial@extern.uio.no

Tekst: Per Kværne Foto: Cecilie Leslie

Vannkoking i Mustang

Foto:Dag Norling

“It was quite normal”

Den 28.-31. mars var den nepalske statsministeren Pushpa Kamal Dahal på offisielt besøk i Norge, invitert av utviklingsminister Erik Solheim. Det primære formålet var å diskutere norsk bistand til Nepal, især til utbygging av vannkraft. Det hadde også vært tid til møter med akademikere, nepalesere som er i Norge og et offentlig møte som partiet Rødt arrangerte i Goethe-Instituttet tirsdag 31. mars.

Prachanda i Goethe-Instituttet 31. mars 2009.
Foto: Dag Norling

Omkring 100 mennesker hadde kommet til Goethe-Instituttet. Mens vi ventet på Prachanda og hans følge fortalte Stian Bragtvedt litt om Nepals sosiale og politiske historie og dagens forhold. I 2007 skrev Stian Bragtvedt en Master oppgave om Maoistenes strategiske valg gjennom ti år fram mot fredsavtalen i november 2006 (se *Hamro Patrika* nr. 3, 2007, side 14). Stians orientering var en god introduksjon til Prachandas foredrag om bakgrunnen for Maoistenes kamp mot føydalisme og sosial urettferdighet. Underveis hadde det vært sterke interne ideologiske diskusjoner om hva en “revolusjon” innebærer, basert på teorier av både Mao, Lenin og Marx.

Prachanda innrømmet at fullføringen av fredsprosessen er vanskelig, men at den vil være avsluttet med vedtakelsen av en ny grunnlov i løpet av 4-5 måneder. Spørsmålet om

føderalisme er et sentralt punkt i dette arbeidet. En annen utfordring er hvordan Maoist-soldatene kan inkluderes i den nepalske hæren. Prachanda forsikret forsamlingen om at Maoistene fullt ut støtter et parlamentarisk flerpartisystem og at de vil arbeide for å utvikle et demokratisk Nepal. På et spørsmål om journalistenes situasjon i Nepal var det tydelig at Prachanda ikke hadde noe særlig til overs for den “borgerlige” pressen. Denne holdningen til en variert presse ble bekreftet i noen sitater av Prachanda som *Nepali Times* (nepalitimes.com, 10–16 April 2009) offentliggjorde etter at han var kommet tilbake fra besøket i Norge og Finland (se boksen).

“The media are under the control of feudalists, capitalists and reactionary forces.”

“Big media houses are run by smugglers, they are misleading the majority of the country’s population with wrong information. Since smugglers and capitalists are very active in the media sector, it will be very tough to win the war over the control of the country’s media but if we move ahead with a pro-people media that fight can easily be won.”

Forøvrig var alle enige om at det hadde vært et interessant møte med en opplagt og humoristisk Prachanda som sjarmerte forsamlingen. Salen humret da Prachanda med et smil fortalte at audiensen hos kong Harald hadde vært “quite normal”. Det kan kalles skjebnens ironi at mannen som hadde ledet

kampen for blant annet å avskaffe kongedømmet i Nepal øyensynlig var ganske fornøyd med å ha hatt en trivelig samtale med en monark i et annet land.

Marit Bakke

Ny usikkerhet: Prachanda har trukket seg som statsminister

På et møte i Norge-Nepalforeningen i fjor fortalte Tore Toreng at integreringen av maoisthæren i den nepalske hæren ville bli en stor utfordring for den nye regjeringen. Han fikk rett: Army Integration Special Committee har fortsatt ikke fastsatt reglene for hvordan integreringen skal skje, og uenigheten har ført til en stadig økende konflikt mellom Prachanda og hær sjefen, general Katawal. Den 4. mai brast det.

Søndag 3. mai sparket Prachanda hær sjefen og general Khadka (maoist) rykket opp som ny hær sjef. Beslutningen ble tatt i et møte der de andre partiene i koalisjonsregjeringen ikke var tilstede og United Marxist-Leninist (UML) trakk seg fra regjeringen. Katawal nektet å følge oppsigelsen og fikk støtte fra president Yadav som sent søndag kveld ba Katawal om å fortsette de tre månedene som var igjen av hans funksjonstid. Prachanda så dette som brudd på presidentens konstitusjonelle rettigheter og dagen etter, mandag 4. mai, gikk han av som statsminister.

Mange partimedlemmer har kritisert Prachanda for ikke å være tøff nok i saken om maoistsoldatenes skjebne, og blant annet *Nepali Times* (www.nepalitimes.com, May 5, 2009) så Prachandas fratredelse som et grep for å imøtekomme kritikken. Det synes også som om det har pågått en maktkamp mellom Prachanda og president Yadav. Prachanda leder nå en midertidig regjering mens forhandlingene om en ny regjering pågår. Både UML og maoistene ønsker å lede den og søker støtte hos Madhesi-partiene (*Klassekampen* 13. mai 2009). Forhandlingene er svært vanskelige, ikke minst etter at offentliggjøringen av en video fra en tale som Prachanda holdt i januar 2008 har sådd tvil om maoistenes endelige mål egentlig er “the ultimate revolution” (www.nepalitimes.com, May 6, 2009).

Marit Bakke

Sosial eksklusjon i Nepal, berre retorikk?

Et sentralt tema i den politiske, og dermed akademiske, debatten i Kathmandu er det klassiske samfunnsvitskaplege spørsmålet om kva som er dei grunnleggjande motsetningane i samfunnet, er det reine klasseforskjellar, eller er det kaste og etniske motsetningar? Svaret på dette spørsmålet har viktige implikasjonar for korleis ein forstår dei politiske endringane som skjer i Nepal, og kva veg ein bør ta vidare.

Teraiopprør i mars 2007: Statue av kong Mahendra i Biratnagar er erstatta med maoistiske flagg og plakatar med bilete av Prachanda.

Det maoistiske opprøret var utan tvil motivert av klassemotsetningar, men samstundes forstod maoistane tidleg at dei trong alliansar med etniske grupperingar for å vinne oppslutnad om revolusjonen.

Maoistane utforma derfor ein etnisk politikk for Nepal i god tid før dei starta den væpna kampen, og delte landet i føderale statar. Dette framlegget frå midten av 90-talet kan no fort verte den endelege løysinga for eit føderalt Nepal. Dei etniske aktivistane i Kathmandu, spesielt i NEFIN (Nepal Federation of Indigenous Nationalities), som representerer i første rekkje dei etniske gruppene frå fjellområda, har parallelt arbeidd for ei liknande etnisk-basert løysing. På eit seinare tidspunkt har ein fått tilsvarande politiske rørsler i terai, der ein igjen ser at ein politisk-økonomisk elite er sentral i det etnisk-baserte opprøret.

Christian Michelsens Institutt (CMI) har i samarbeid med ei tverrfagleg forskargruppe frå Tribhuvan universitetet (TU) prøvd å forstå desse politiske endringane, og gå bak den enkle retorikken om at alle kvinner, janajati, dalitar og madhesi er sosialt ekskluderte. Dei som kjenner desse kategoriane vil sjå at berre mannlege høgkastar frå fjellområda er sosialt inkluderte i følgje denne altfor populære forståinga. Det er ingen tvil om at mannlege høgkastar har dominert nepalesisk samfunnsliv, med hjelp av

folk frå nokre av dei etniske gruppene, spesielt newar, gurung og thakali. Denne høgkastedominansen finn me naturlegvis også i opprørsrørslene, både den maoistiske og den i terai. Likevel er det så store forskjellar mellom såkalla ekskluderte grupper at ein vil forstå lite av det som skjer i Nepal viss ein ikkje går bak desse grove kategoriane.

Dei fleste som kjenner Nepal veit at blant dei etniske gruppene (janajati) i fjellområda har tamang gruppa tradisjonelt gjort det dårleg på mange sosiale indikatorar. Viss ein ser på tala, som me har gjort i detalj i dette forskingsprosjektet, så gjeld det framleis. Men det har vore langt mindre merksemd rundt klasseforskjellane i dei tradisjonelle terai samfunna, både blant dei folkegruppene som vert nemnt som Madhesi, og blant dei etniske gruppene, slik som tharu.

Hugo Stokke intervjuar ein Risidev (Musahar) familie nær Biratnagar.

Me har i fleire rapportar dokumentert at jordfordelinga i desse samfunna, spesielt i terai aust for Chitvan, er skeivare enn hjå andre grupper. Mange kan sitje med det inntrykket at det berre er

migrantar frå fjellområda som eig jord i terai. Dette er rett for nokre få distrikt, spesielt Chitvan og Jhapa, men i distrikta mellom Chitvan og Jhapa er det framleis slik at dei tradisjonelle jordeigarane (som ofte er frå yadav eller tharu gruppene) har vel så store gardar. Ofte har desse jordeigarane ein sterk maktposisjon i landsbyane der dei dominerer ikkje berre det økonomiske, men også det politiske og sosiale livet. Alt tyder på at det er slike grupperingar som står bak det politiske opprøret i austlege terai. Ein skal derfor vere forsiktig med å sjå desse gruppene som representantar for ei undertrykt gruppe. Tvert i mot er dette folk som truleg tener på meir eller mindre føydale tilstandar der jordlause landarbeidarar av lågkaste bakgrunn arbeider for svært låg løn for jordeigarane. Desse gruppene av jordlause landarbeidarar, frå spesielt musahar kasten i austlege terai, er absolutt på botnen av alle sosiale og økonomiske indikatorar me har undersøkt. Me har argumentert for at styresmaktene bør gje desse ein liten jordflekk, gjerne vekk frå landsbyen, for å gjere dei meir uavhengig av jordeigarane. Ein slik reform kan kopiere det velluka inngrepet i kamaiyasystemet i vestlege terai (ja vellukka, trass ein del nyhendeoppslag som kan tyde på det motsette).

Forskingssamarbeidet mellom CMI og TU har fungert godt, og har kombinert metodar frå ulike fag, både kvantitative analysar av store datasett og kvalitative feltarbeid. På nepalsk side har me ein senior sosiolog, professor Chaitanya Mishra, som har skrive ei rekke kommentarar til den politiske utviklinga i Nepal som

Risen er viktig.

ligg på heimesida til prosjektet. Vidare har me med to doktorgradskandidatar ved TU. Antropologen Suresh Dhakal har sett på korleis lokaldemokratiet fungerer i ein landsby nær Biratnagar i austlege terai. Han viser korleis eit politisk parti, UML, tok aktiv kontroll over eit stort bistandstøtta program for utvikling av lokaldemokratiet i Nepal. Demografen Yogendra Gurung har sett nærare på eit av dei mest sentrale samfunnsfenomena i Nepal for tida, nemleg arbeidsmigrasjon. Alt tyder på at arbeidsmigrasjon er ei av hovudårsakene til at det stadig vert færre fattige i Nepal. Dette skuldast dels at migrantane sender pengar heim, som vert brukt mellom anna til å byggje hus, som i neste runde gjev auka etterspurnad etter bygningsarbeidarar, som tradisjonelt har vore fattige. I tillegg fører arbeidsmigrasjon i seg sjølv til mangel på arbeidskraft heime, som også fører til høgare løn lokalt, og dermed betre inntekter for dei fattigaste.

Vidare har Arun Das vore ansvarleg for dei statistiske analysane i prosjektet. Truleg vil det kome ei bok i løpet av året som rapporterer grundige statistiske analysar av forskjellar mellom ulike kastar og etniske grupper langs ei rekke økonomiske og sosiale indikatorar. Problemet med tidlegare analysar av dette slaget er at ein ofte har overdrive forskjellar som gjerne berre er tilfeldige forskjellar i det datamaterialet ein har tilgjengeleg. Likevel er det mange forskjellar som faktisk er systematiske, t.d. finn me at terai dalitar gjer det dårlegare på dei fleste indikatorar enn dalitar frå fjellområda.

På norsk side har me vore fire personar involvert. Gunnar Håland er ein av nestorane i norsk forskning på Nepal, og har fungert som rådgivar i prosjektet. Astri Suhrke er konflikteksperten, og skriv for tida ein artikkel om rolla til det internasjonale samfunnet i fredsprosessen. Hugo Stokke har sett på

Barn i arbeid.

diskriminering i rettsapparatet i Nepal, mens undertekna har gjort statistiske analysar av rolla til maoistane i dei samfunnsendringane me har sett. Eg finn mellom anna at det har vore større oppslutnad

om maoistane i distrikt der det er mange fattige, som me skal forvente. Mens det å vere fattig på jordeigedom ikkje ser ut til å vere så viktig. Derimot ser det ut til at ein vert motivert til å støtte maoistane viss ein ser at andre eig mykje meir jord enn ein sjølv. Rapportane som teksten du no les byggjer på vert lagt ut på heimesida til prosjektet, som finst på www.cmi.no.

Tekst og bilete: Magnus Hatlebakk, CMI

Sosial ekskludering og inkludering var også temaet i Marit Haug og Aadne Aaslands artikkel i *Hamro Patrika*, nr. 1, 2009.

Machhapuchchhare sett fra Fishtail Lodge.**Foto: Manohar Pradhan**

Narayanhiti Palace Museum er åpnet

På Nepalnews.com har vi kunnet lese at statsminister Dahal den 26. februar åpnet Narayanhiti Palace Museum for publikum. For åtte måneder siden innviet daværende statsminister Koirala palasset som museum, men det er først nå at det blir åpent for publikum. I sin tale sa Mr. Dahal blant annet (nepalnews.com, Feb 26, 09): “I am feeling both excited and sentimental in getting this opportunity to inaugurate the Narayanhiti Palace Museum, excited because the turning of the palace into a museum is a symbol of historical struggle of the people against feudalism and monarchy and sentimental because countless number of people

sacrificed their lives to realize this day.”

Palasset ble bygget omkring 1960. Det er adgang for publikum fem dager i uken unntatt tirsdag, onsdag og på offentlige helligdager. Foreløpig kan publikum komme inn i 19 av palassetts 52 områder (blocks), blant annet Tribhuvan Sadan der massakren i juni 2001 fant sted.

Inngangsbilletten koster 100 rupees for nepalesere, 20 Rs for studenter, 250 Rs for folk fra SAARC medlemsland og kinesere, og RS 500 for andre utlendinger.

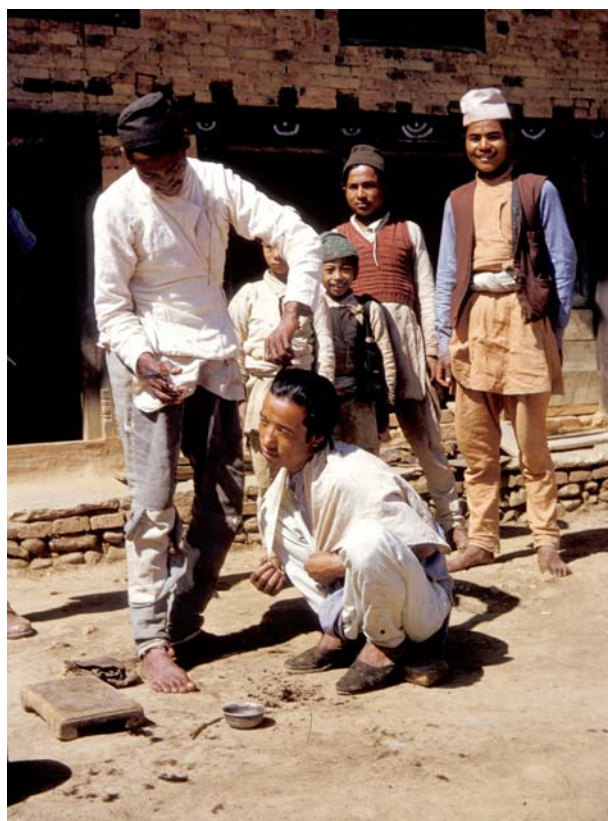

Flere gamle bilder fra Nepal

I forrige Hamro Patrika fortalte vi om dias-samlingen som Norge-Nepalforeningen har fått i gave. Knut Palmstrøm tok disse bildene mens han var på FN-opppdrag i Nepal i 1957. I dette nummeret fortsetter HP offentliggjøringen av utvalgte bilder fra dagliglivet i byer og landsbyer for mer enn 50 år siden.

Barnestell.

Frisøren igang.

Ung lykkelig mor.

Glade musikanter i en landsby.

NORGE-NEPALFORENINGENS ÅRSBERETNING

1. januar – 31. desember 2008

Styret fra 24. april 2008:

Leder:
Dag Norling

Nestleder:
Thrond Berge Larsen

Kasserer:
Trude Berget

Utstyrsansvarlig:
Øyvind Amundsgård

Webansvarlig:
Manohar Pradhan

Redaktør :
Marit Bakke

Verv utenfor styret

Valgkomite : Hem Gurung

Kirsten Greiner

Revisor: Roy Friis

Norge-Nepalforeningens medlemmer

Foreningen har ved årsskiftet 144 medlemmer (mot 122 i fjor) men bare 52 av disse hadde betalt kontingent for 2008.

Etter flere påminnelser vil vi stryke medlemmer som ikke har betalt siden 2005, og gjøre nye henvendelser til alle som ikke har betalt for 2006, 2007 og 2008.

Medlemsmøter

Foreningen har i 2008 avholdt 3 egne medlemsmøter, og hatt ett møte sammen med Tibetkomiteen.

24. april: Medlemsmøte (sammen med Årsmøte)

Ca. 30 personer tilstede i Menneskerettighetshuset, Tordenskioldsgt. 6 B, Oslo.

- Laila Hafzi er tekstildesigner og også grunnlegger av Nepal Productions DA. Økologi og etisk handel har stått i fokus siden hun lanserte sin første kolleksjon i 1987. Laila Hafzi viste en film om produksjonsprosessen og også bilder av de ferdige klærne. Det var fascinerende å se hvordan hun kombinerer rosemaling og persisk kalligrafi. Hun satser på bruk av naturfibrer fra økologisk jordbruk, og råsilke, brennesle, bomull, bambus og hemp er de viktigste materialene. Klærne produseres først og fremst i Nepal, men også i Iran. (Se omtale i *Hamro Patrika*, nr. 1, 2008).

- Årsmøte med vedtektsendring og valg til komplettering av styret, valgkomite og revisor, godkjenning av årsberetning og regnskap samt diskusjon omkring foreningens virksomhet og økonomi.

- Oppdatering omkring den politiske situasjonen i Nepal v/ Hari Dhakal.

- Servering av daal bhaat i restaurant Indian House, Fred. Olsensgt.

18. september: Åpent medlemsmøte**Tore Toreng deler erfaringer fra fire spennende år i Kathmandu.**

Ca. 25 personer tilstede i Batteriet, Storgt. 36, Oslo.

Møtet ble holdt noen få dager etter at Tore Toreng sluttet som norsk ambassdør i Nepal. Det ble et svært interessant møte der Toreng ga et spennende innblikk i fire års diplomatisk virksomhet, ikke minst om alle møtene som ambassaden arrangerte med partene i konflikten. Det var imidlertid viktig for Toreng å understreke at nepaleserne ble enige uten påtrykk utenfra, det var deres fredsprosess. Ambassaden var praktisk tilrettelegger og kontaktformidler.

Toreng fortalte også om andre initiativer, blant annet å støtte dialoger utenfor Kathmandudalen mellom politikere og vanlige folk, og for å fremme kultursamarbeide mellom Norge og Nepal. Det er ikke uten grunn at *Hamro Patrika* (nr. 2, 2008) i referatet fra møtet kalte Toreng "samtalens mann".

19. november: Åpent medlemsmøte**Kåre Vollan om velgermakt og inkludering.**

Ca. 15 personer tilstede i Batteriet.

Dette møtet ble en god og interessant oppfølging av møtet med Tore Toreng. Fra 2006 var Kåre Vollan rådgiver i Nepal i forbindelse med utarbeidelsen av ny valgordning og for å forberede gjennomføringen av valget på den grunnlovgivende forsamlingen i Nepal. Vollan samarbeidet med valgkommisjonen. Diskusjonene var mange og lange, men til tross for utsettelse og problemer fikk man på plass en valgordning som skulle sørge for representasjon etter

geografi, kjønn, og etnisitet. Valgordningen er avansert og svært komplisert, og Vollan trodde derfor at den vil bli revidert og gjort enklere. (Se referat fra møtet i *Hamro Patrika* nr. 3, 2008).

11. desember

Felles julemøte med Den norske Tibet-komite, Stortingets delegasjonsreise til Tibet.

Ca. 30 personer tilstede i Menneskerettighetshuset.

Delegasjonens leder, Olav Gunnar Ballo viste bilder og fortalte levende om inntrykk og erfaringer fra reisen som fant sted 10. - 18. november 2008. Ballo ble supplert av andre fra delegasjonen (som hadde en representant for hvert parti på Stortinget). Reisen begynte i Beijing der kineserne understreket at Tibet er en del av Kina. I Tibet var det offisielle møter, foruten besøk på skoler, hos en Aryurveda lege, på den nye jernbanestasjonen i Lhasa, og til klostrene i Shigatse og Gyantse. Delegasjonen hadde sett mye, men det hadde vært vanskelig å komme i kontakt med folk i gatene. (Se referat fra møtet i *Hamro Patrika*, nr. 3, 2008).

Styremøter

Styret har avholdt 4 styremøter og et antall arbeidsmøter i forbindelse med redigering og utsendelser av *Hamro Patrika*, nettside o.a. Styremedlemmene har som i tidligere år kommunisert og koordinert sin virksomhet via tlf og e-post. Styret har de siste par årene hatt færre medlemmer enn i tidligere år, og disponibel fritid og innsats blant styremedlemmene er ulikt fordelt. Styrets og foreningens aktivitetsnivå avspeiler dette.

Noen prioriterte styresaker

- **Foreningens økonomi:**

Kontingentinnbetalingen er foruten lotteri og kaffesalg på medlemsmøtene foreningens eneste inntektskilde. Kontingentinnbetalingen går som i tidligere år tregt, og er for styret et stadig tilbakevendende tema. Vi antar at de fleste betalingsmangler skyldes forglemmelser. Oppfordring til å betale for flere år av gangen, evt autogiro vurderes.

Foreningens drift er avhengig av at utgiftene holdes på et lavt nivå. Tidligere grep i forhold til porto- og trykkingsbesparelser med e-post, web-side og *Hamro Patrika* på nettet, samt det generøse tilbudet om gratis lokale for medlemsmøtene i Batteriet har vært avgjørende for aktiviteten i det foregående år.

Bedret medlemskontakt og –verving er viktig for å øke inntektene, men inntil videre er vi fortsatt nødt til å “snu på skillingen”, f.eks i forhold til høstens 25 års jubileumsmarkering.

For mer om økonomi se årsregnskap og revisjonsrapport.

- **Bank- og post.**

En forutsetning for å få orden på bank- og postrutiner har vært registrering i Brønnøysundregisteret. Etter en lang prosess er dette nå på plass. Med økende bruk av e-post og tilsvarende avtakende brevpost ser vi ikke lenger noen hensikt i å søke om postboks med de utgifter det vil innebære.

- **Foreningens vedtekter.**

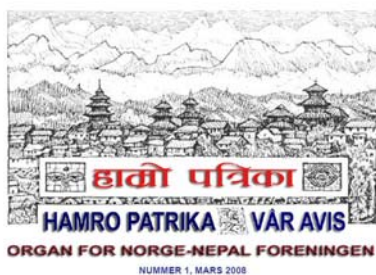
Forslag om presisering og forenkling av §5 Årsmøte, ang. underskrifter av årsberetning og årsmøtereferat, legges fram til vedtak på årsmøtet 23. april -09.

- **Temaer til medlemsmøtene.**

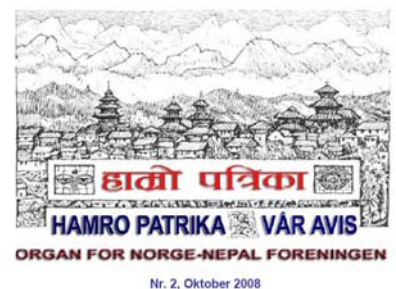
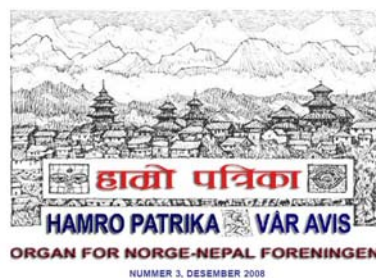
Styret diskuterer fortløpende mulige temaer til medlemsmøtene og ønsker stor bredde, - også bistands- og utviklingstemaer. Samtidig etterlyses innspill fra medlemmene for å finne temaer som “trekker folk” til møtene.

Hamro Patrika og hjemmesiden

I 2008 ble det utgitt tre numre av *Hamro Patrika*, i februar, i oktober og i desember.

Årsmøte med daal bhaat og tekstildesigner Leila Hafzi i Norge-Nepal foreningen torsdag 24. april 2008 kl. 18.00, Menneskerettighetshuset, Tordenskjoldsgt. 6 B, Oslo

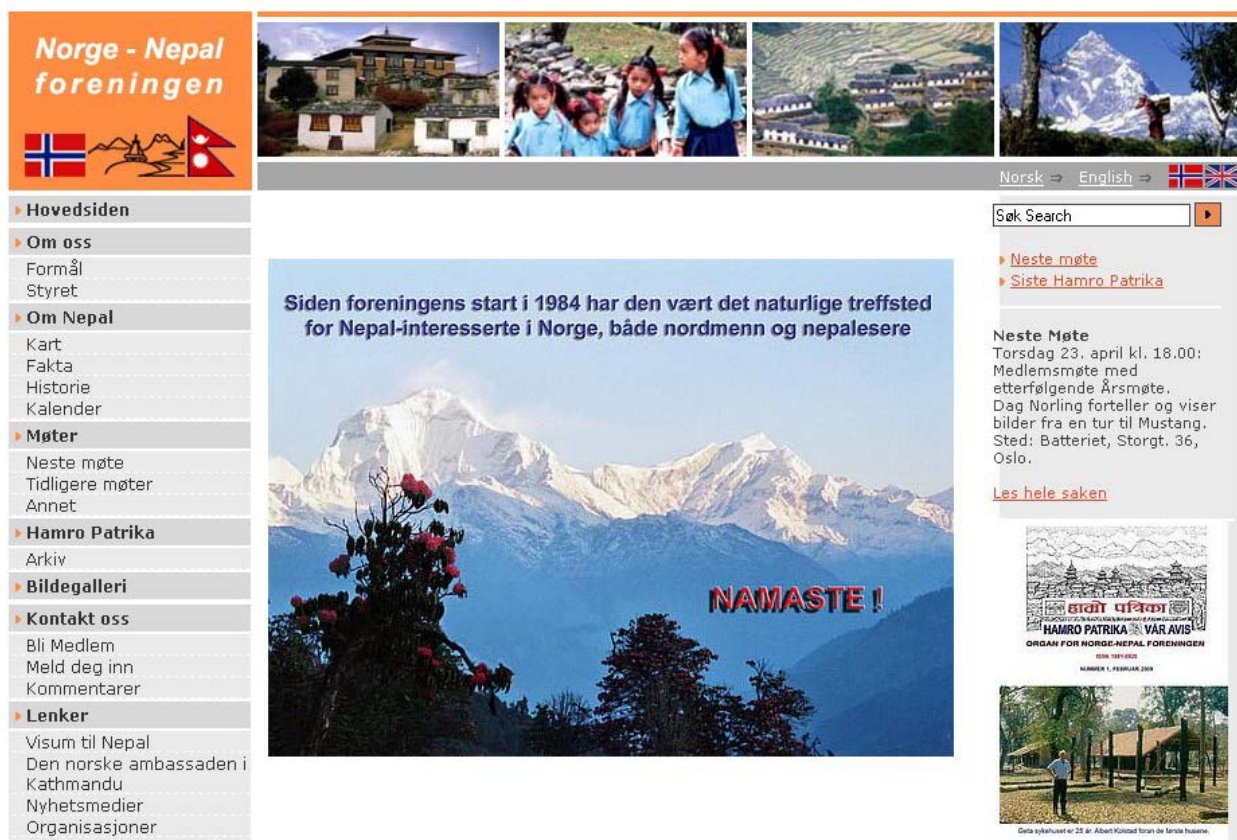
Kære Vøllan: Velgermakt og inkludering
Åpent møte i Norge-Nepal foreningen
onsdag 19. november kl. 18.30, Batteriet, Storgata 36

Batteriet er det gamle Prinsd Augusts Mønde Nr. 36 er 200 meter fra Brugata stoppested for trikken og 100 meter fra Hansmannsgata. Gå inn jernporten (det er en flaggstang på plassen utenfor) og bruk inngangen til venstre.

I 2008 kom Norge-Nepalforeningen tilbake i cyberspace med en ny og forbedret hjemmeside. Fra og med nr. 1, 2008 ble *Hamro Patrika* formidlet til medlemmene med e-post og lagt ut som en pdf fil på hjemmesiden. Medlemmer som ikke har internett (syv personer) har fått tilsendt en papirversjon i posten. Ved å formidle *Hamro Patrika* elektronisk sparer foreningen ca. 6.000 kr. pr. nummer til trykking og porto.

Styret betrakter *Hamro Patrika* som et viktig middel for å nå medlemmene med informasjon om forhold og begivenheter i Nepal, og om Nepal-relaterte aktiviteter i Norge. Tilbakemeldinger fra medlemmer tyder på at vi lykkes ganske godt. De fleste artiklene er originale, skrevet dels av redaktøren, dels av eksterne bidragsytere. Vi er takknemlige for tillatelsen til å gjengi enkelte artikler fra *Nepali Times*.

Møter og aktiviteter annonseres regelmessig på hjemmesiden. Den inneholder også informasjon om Nepal og praktiske opplysninger for de som ønsker å reise til Nepal. Det arbeides med å få lagt inn bilder i Billedgalleriet.

For styret i Norge-Nepalforeningen, Oslo 23. april 2009

Dag Norling

styreleder

Referat fra årsmøtet i Norge-Nepalforeningen

Torsdag 23. april 2009, Batteriet, Storgt. 36, Oslo.

Dag Norling ønsket velkommen til årsmøtet. 14 medlemmer tilstede.

1. Øyvind Amundsgård ble valgt som **møteleder**.

2. Marit Bakke ble valgt som **referent**.

3. Marit Kleppa og Kirsten I. Greiner ble valgt til å **underskrive årsmøteprotokollen** (årsberetningen/-referatet).

4. Dag Norling leste opp årsberetningen.

Det var ingen spørsmål og årsberetningen ble **enstemmig godkjent**.

5. Regnskapet

Trude Berget gjennomgikk regnskapet. Hun nevnte at det er vanskelig å få inn kontingenten, men at det arbeides med å få gode rutiner for dette.

Regnskapet ble **enstemmig godkjent**.

6. Forslag til vedtak.

Styret hadde fremmet forslag til endring i vedtektenes § 5:

Første punkt blant saker som Årsmøte skal behandle foreslås endret til:

Valg av møteleder, referent og to medlemmer til å underskrive årsmøtereferatet.

Resten av §5 forblir uendret.

Forslaget ble **enstemmig vedtatt**.

7. Valg av styremedlemmer.

Kirsten K. Greiner la fram valgkomiteens instilling.

Styret:

Leder	Dag Norling. På valg, stiller til gjenvalg
Nestleder	Thrond Berge Larsen. Ikke på valg
Kasserer	Trude Berget. Ikke på valg
Redaktør	Marit Bakke. Ikke på valg
Web-ansvarlig	Manohar Pradhan. På valg, stiller til gjenvalg
Utstysansvarlig	Øyvind Amundsgård. Ikke på valg.

Verv utenfor styret:

Revisor	Roy Friis. På valg, stiller til gjenvalg.
Valgkomité	Hem Gurung. Ikke på valg
	Kirsten I. Greiner. På valg, stiller til gjenvalg

Valgkomiteens instilling ble enstemmig vedtatt.

8. Eventuelt

Planer for arrangementer i forbindelse med Norge-Nepalforeningens 25 års jubileum.

Marit Bakke orienterte om foreløpige planer:

Seminar om hvordan ulike bistandsformer (individuell, grupper, NGOer, regjeringen/NORAD) virker.

Det er mulig at seminaret arrangeres i samarbeid med Voksenåsen. Andreas Føllesdal (medlem i Norge-Nepalforeningen) deltar i planleggingen.

Fotoutstilling.

Dag Norling orienterte om at styret ikke har kapasitet til å sette igang større arrangementer, og at det heller ikke er økonomi til dette. Medlemmene ble oppfordret til å bistå styret med forslag og praktisk arbeide.

Årsmøtet ble avsluttet kl. 20.20.

Referent: Marit Bakke (sign)

Undertegnet:

Marit Kleppa (sign)

Kirsten I. Greiner (sign)

Vedlegg

1. Regnskap for 2008
2. Forslag til vedtak: Styrets forslag til endring av § 5.

Vedlegg 1. Regnskap for 2008

Regnskap Norge-Nepal foreningen			
Resultat			
Inntekter	2007	2008	
Kontingenter	13,300	9,850	
Inntekter møter (salg, lodd)	2,170	1,961	
Andre inntekter (kalender, Til Nepal med mer)	0	0	
Renter	318	646	
Sum inntekter	15,788	12,457	
Kostnader			
Leie lokaler	7,500	800	
Kostnader møter	2,089	0	
Trykk HP (2007) WEB (2008)	5,148	10,625	
Porto	4,157	1,188	
Andre kostnader	970	2,551	
Sum utgifter	19,864	15,164	
Resultat	-4,076	-2,707	
Oslo, 20.4.2008			
Styret for Norge-Nepal foreningen			
.....	Manohar Pradhan		Trude Berget, kasserer
Dag Norling			Regnskapet revidert
.....	Øyvind Amundsgård	Oslo, 20.4.2008	
Trond Berge Larsen			Roy Frils
.....			
Marit Bakke			
.....			

Vedlegg 2

Til punkt 5. Vedtakssak

Endring av foreningens vedtekter § 5: Årsmøte

Nåværende § 5 lyder:

Årsmøtet er foreningens høyeste organ og sammenkalles en gang hvert kalenderår.

Årsmøtet innkalles av styret med minst 1 måneds varsel, direkte til medlemmene i brev og/eller på foreningens hjemmeside. Forslag som skal behandles på årsmøtet må være sendt til styret senest 2 uker før årsmøtet. Denne fristen gjelder også for forslag til valgkomiteen av kandidater til styret. Styret skal sørge for at forslag til vedtektsendringer vedlegges innkallingen til årsmøtet.

Årsmøtet skal behandle følgende saker:

- Valg av møteleder, referent og to personer til å underskrive årsmøteprotokollen (årsberetningen/-referatet)
- Styrets årsberetning
- Revidert regnskap
- Saker fremmet skriftlig av styret eller medlemmer, herunder størrelsen på kontingenten for de tre typer medlemskap
- Valg av nytt styre, valgkomite på tre medlemmer, revisor og redaktør av Hamro Patrika

Styrets kommentarer:

Styret mener at formuleringen av den første saken som skal behandles på årsmøtet er uklar. Vanlig foreningspraksis er at styret underskriver årsberetningen, og at årsmøteprotokollen/referatet underskrives av referent og to medlemmer som er valgt på årsmøtet.

Styrets forslag til vedtak:

Årsmøtet skal behandle følgende saker:

Valg av møteleder, referent og to medlemmer til å underskrive referatet

Resten av § 5 forblir uendret.